

„Nowa Reforma” wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	połrocznie:	kwartał:	tygodniowo:
W miejscu	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgry:				
z jednorazową przysyłką poczt.	32 „	16 „	8 „	2 kor. 70 h.
z dwurazową	36 „	18 „	9 kor. 50 h.	2 „ 90 „
W Państwie Niemieckim	36 „	18 „	9 koron	2 „
W innych państwach	48 „	24 „	12 „	4 „

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy” w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

Rekopolony nadsyłanych Redakcyi nie zwraca.

We Lwowie sprzedaż numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Oleszewskiego, ulica Kilińskiego 21 w Biurze Płeha, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przysyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Redakcja: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: administracja „Nowej Reformy”. — Główna trafikarna Biuro — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowicz, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukiennice. — Handel Kretschmera, ul. Szewska. — Handel J. Kiera, ul. Karmelicka 18.

Zamieszkała prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biuro dzienników: Ludwik Płeha, ul. Karola Ludwika 11, S. Sokółowski, Pasaj Haumanowa 9. — W Przemyślu: Hesseles. — W Jarosławiu: A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), i Wollzeile 6. — M. Dukas Nachf., Haasensteiner & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu a. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — A. Oppel. — R. Koss (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadstawiane po 60 h. od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h., następny po 10 h. od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 8 kor. od 100 egz. dla zamieszkałych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Przywileje niemieckiego języka.

Bar. Bienerth bardzo drogo opłacić chce polityczne zadowolenie Niemców. Jeżeli sprawdzi się wiadomość, że przyjął zobowiązanie przedłożenia do sankcji ustawy, ustalającej wyłączenie języka niemieckiego w autonomii władzach i instytucjach Austrii Niższej i Wyższej, Salzburga i Przedarlunii, — to bar. Bienerth powinien paść. Powinien paść przedwzrostkiem dla tego, że bez zgody całego gabinetu, a przedwzrostkiem ministrów rodaków, zobowiązania takiego brać nie powinien.

Projekt Urbana, będący podstawą ustawy krajowej, mającej obowiązywać w drodze ustawodawczej, wymienione kraje niemieckie, przesądza z góry, że nie może tam powstać gmina z większością niemiecką, a jeżeli powstała, to nie pozwala się jej korzystać z ustaw zasadniczych państwa. Wedle tego projektu bowiem, we wszystkich urzędach, władzach, instytucjach i organach, podlegających kompetencji Sejmu, używany ma być wyłącznie język niemiecki, jako język urzędowy, jako język porozumiewania się i język w załatwianiu spraw bieżących. W myśl tej zasady z subwencji i funduszy krajowych korzystać będą mogły tylko te korporacje i związki, których językiem wewnętrznym jest język niemiecki. Z tego postanowienia możnaby także wydedukować, że cztery, że kraje popierać i utrzymywać mogą tylko szkoły niemieckie. — W ten sposób, w drodze ustawodawstwa krajowego, zastrzeżony ma być, raz na zawsze, niemiecki charakter Austrii Wyższej i Niższej, Salzburga i Przedarlunii.

Tej treści ustawa, chociażby czyniła wyjątek dla kilku istniejących już w Austrii Niższej gmin słowiańskich, jest wysoce nieautonomiczną i niekonstytucyjną w ogóle. Ona pozbawia przedwzrostkiem przyszłe Sejmy i gminy tych krajów stanowienia o sobie samych, a więc także o swoim języku urzędowym, co im gwarantują zasadnicze ustawy państwa.

Jednym z podstawowych postanowień tych ustaw jest także wolność przesiedlania się i zamieszkania obywateli państwa austriackiego w obrębie jego granic. Dziś są w Austrii Niższej 2 gminy czeskie, jedna słowacka. One nie potrzebują żadnej aprobaty, ani ze strony rządu, ani ze strony Sejmu na to, żeby w autonomicznych stosunkach urzędowały po czesku, względnie po słowacku. Ale wykluczanie ewentualności, że albo powstać mogą nowe gminy słowiańskie w tych krajach, albo w istniejących tam dzisiaj gminach mieszanym, wytworzyć się kiedyś może w Radach gminnych większość niemiecka, jest zamachem na autonomiczną wolność tych gmin, jest pozbawieniem ich „in futuro” tego prawa, które autonomii po wszystkie czasy nadane zostało.

Jeżeli br. Bienerth podjął się uzyskania sankcji dla takich ustaw, to podłożył, a raczej przyrządził podłożę płonącej żądze pod autonomię krajów i przekreślił część ustaw zasadniczych państwa. Br. Bienerth sankcjonować chce „lex Kolisko-Axmanna” w innej formie, ale tej samej treści. Br. Bienerth wytworzył chce precedens, który w przyszłości wywołałby mógł w państwie nieobliczalne następstwa.

Odpowiedzialność za te zobowiązania powinna być zastawiona wyłącznie br. Bienerthowi. Gabinet, jako zbiorowe, wykonawcze, lecz i konstytucyjne zarazem ciało, nie ma powodu dzielić się tą odpowiedzialnością swojego szefa, a tem mniej podejmować się obrony postępowania, które niechcinnie wywołał musi w parlamencie wielką burzę, paraliżującą jego pracę.

Jest wprost niezrozumiałe, jak można z jednej strony wysłać się na uruchomienie parlamentu, a z drugiej, w przeddzień jego zwołania, podrywać podwaliny konstytucyjnego życia. — Br. Bienerth nie ma chyba odcucia dla następującej politycznej, panującej w Czechach i krajach słowiańskich, jeżeli w chwili przełomowej, w stadium rozgrywania się w Austrii walki politycznej między światem słowiańskim, czującym tutaj liczącą swoją przegawę, a Niemcami, porzuca rolę medytatora i przedmiotowego dystrybutora praw konstytucyjnych, a przechyla się całym ciężarem swojego urzędu na stronę Niemców — fundując im obronne kastele narodowe, przeciw słowiańszczyźnie zwrócone.

Na taką rolę prezydenta gabinetu narody słowiańskie w Austrii zgodzić się żadną miarą nie mogą. — To jest rola, pisana w Wiedniu przed rokiem 1866. Dziś minął czas dla niej.

Telefonem.

Wiedni, 13 października.

Komisja Sejmu dolno-austriackiego uchwaliła już obie ustawy co do wprowadzenia wyłączenia języka niemieckiego w Niższej Austrii.

Jedna ustawa dotyczy wprowadzenia języka niemieckiego w seminariach nauczycielskich, druga zaś ustawa dotyczy wprowadzenia języka niemieckiego przy władzach autonomicznych i gminnych. W tej ustawie uchybiono wyjątkiem dla trzech gmin w Dolnej Austrii: Górnej i Dolnej Postorny (Ober- i Unterthemenau) i dla Bischofswardt. Gminy te mają ludność czeską, względnie słowacką, dotąd urzędującą w języku czeskim, względnie słowackim. To ma być i nadal zatrzymane.

Dziś także plenum Sejmu Dolnej Austrii ma w drodze nagłej uchwalić tę ustawę.

Przesilenie konstytucyjne w Anglii.

Partya liberalna objęła w Anglii rząd na podstawie bardzo szerokiego i postępowego programu rozlicznych gruntownych reform społecznych. Sojusz tak ściśły z partią pracy, że jeden jej przedstawiciel zasiada w gabinecie liberalnym, uczynił realizację tego programu koniecznością, przed którą rząd uchylić się nie może. Reformy to jednak, jak powszechnie ubezpieczenie, ustawa o ubogich, asekuracja robotników i t. p. wymagają od państwa ogromnych wydatków, co przy równoczesnym wzroście kosztów budowy nowych „Dreadnoughtów” i pogotowia wojennego w ogóle, do rezultacie ogromny deficyt budżetowy, przenoszący sumę 250 milionów koron.

Celem pokrycia tego deficytu, rząd postanowił wprowadzić nowe podatki, a wierny swoim zasadom postępowym i humanitarnym, uznał, że najodpowiedniejszym źródłem nowych dochodów państwowych będzie sprawiedliwe opodatkowanie olbrzymich dziedzicznych majątków lordów, od których renta — jak to już czytelnicy z poprzednich naszych artykułów wiedzą — wzrasta w sposób zupełnie fantastyczny, a bez najmniejszej ze strony jej właścicieli ingerencji, jedynie dzięki uścisłej pracy państwa i całego społeczeństwa angielskiego. Już sama ta niesłychana anomalia, że grunt, na którym stoi Londyn, stanowi prywatną własność kilkunastu rodzin, ciągnących stąd bajeczne zyski ze szkółki olbrzymich rzesz ludności, wystarcza zupełnie do zilustrowania tego podłoża, na którym gabinet Asquitha postanowił szukać nowych źródeł, potrzebnego do pokrycia kosztów wielkich reform społecznych.

Obmyślana przez liberałów wielka reforma podatkowa opiera się na racjonalnym zastosowaniu zasady progresywnego opodatkowania dochodów ogólnych, tudzież 20 proc. opodatkowania nie zapracowanego przyrostu dochodu (wzrost renty gruntowej lub domowej wskutek działalności państwa i społeczeństwa lub rozwoju jakiejś miejscowości), wreszcie obłożenia podatkiem 25 proc. spadków, przewyższających pewne, zresztą wcale wysokie minimum.

Budżet na r. fiskalny 1909 — 10, zawierający już te wszystkie podatki, Izba gmin już uchwaliła. Rząd pozostawił sobie jeszcze tylko kilkadziesiąt pozycji końcowych do dyskusji, aby mógł za ich pomocą regulować czas trwania obrad parlamentu.

Tymczasem „pokrzywdzeni” i w „największych” swoich prawach do automatycznie w nieskończoność rosnącej renty zagrożeni lordowie, gotują się do zacieklej obrony. Ma ona polegać na tem, że Izba lordów zdoła się na czyn, przypominający dawne zakusy absolutystyczne królów angielskich i budżet, przez Izbę gmin uchwalony, odrzuci.

Konstytucja angielska nie zna żadnych wyraznych zastrzeżeń co do praw budżetowych Izby lordów. Dotychczasowa praktyka, nie mająca od lat blisko dwustu żadnych w tym względzie wyjątków, polegała na tem, że Izba lordów zatwierdzała za reguły budżet, przez Izbę gmin uchwalony. Obecnie ma się stać inaczej, czyli lordowie mają „gminom” wypowiedzieć wojnę, kwestyonując w sposób bardzo drastyczny ich najważniejsze, bo budżetowe prawo.

Na gruncie tedy obrony tego budżetowego prawa Izby gmin rozpoczyna się obecnie w Anglii wielka, może epokowa walka liberałów z konserwatystami, ludu z oligarchią o prawo rządzenia państwem. Liberalowie są przygotowani do tej walki, a prezydent gabinetu Asquith proklamował ją już nawet zupełnie wyraźnie w swojej wielkiej mowie, wygłoszonej w drugiej połowie września w Birminghamu.

O historycznym znaczeniu tej rozpoczynającej się walki rozpisuje się cała prasa angielska. — Konserwatywny dziennik „Timesa” na czele wykazuje „socyjalistyczną” liberalnej reformy podatkowej i nazywają ją demagogicznym zamachem na prawo własności w ogóle, zarzucając liberalom odstępstwo od starych ich zasad indywidualistycznych na rzecz zasady kolektywizmu i wszechmocy państwa. Liberalne zaś organy bronią gorąco reformy, dowodząc nieuchronnej konieczności jej przeprowadzenia i zlamania potęgi lordów.

„Daily News”, największy dziennik liberalny, stwierdzając, że obecnie przeżywa Anglia jeden z najważniejszych momentów swojej historii tak dalej pisze:

„Nie ulega wątpliwości, że od czasów gladstonowskiego „Home Rule”u” nie zdarzyło się nic, co pod względem ważności następstw mogłoby porównać z kwestyją, którą naród angielski musi w ciągu najbliższych trzech miesięcy rozstrzygnąć. Przesilenie obecne jest nawet wiele ważniejsze niż sprawa samorządu irlandzkiego, ponieważ pociąga ono za sobą następstwa, dotyczące tak ważnych spraw, jak sprawa przyszłości pracy, przyszłości przedstawicielstwa narodowego, losu ubogich, ubezpieczenia robotników, nauki religii i innych głównych punktów liberalnego programu. Wszystko to zależy od rozstrzygnięcia, czy przedstawiciele narodu mogą kontrolować finanse państwa, czy nie. Jeżeli Izba lordów ośmieli się przyswoić to prawo kontroli sobie, jeżeli zakusom jej dawać będzie, folga — to skończy się nasza wolność narodowa, lordowie osiągną wówczas to, o co napróżno kusili się niektórzy nasi dawni królowie. Lordowie pozbawiają wówczas naród jego starego

konstytucyjnego prawa ustanawiania sobie samemu podatków. Większego zaś przewrotu niepodobna sobie wyobrazić. Zgodzimy się tylko na utratę praw budżetowych, a będziemy musieli pożegnać się z myślą o samorządzie. Pozbawieni odpowiedzialności po przedkach wolności znajdujemy się rychło w położeniu Hiszpanii, gdzie magnateria i kapitałisci decydują o wyniku wyborów. W ciągu najbliższych trzech miesięcy musi rozstrzygnąć się kwestya naszej wolności narodowej, i musimy być przygotowani na jedno z największych przesileni w naszej historii tak samo wielkie, jak gdyby Niemcy ze wszystkimi swoimi „Dreadnoughtami” przybliżyli się do brzegów Anglii.”

„Asquith jednakże zauważył, że grożące nam naruszenie konstytucji będzie o wiele większym przewrotem, niż reforma celnego bud budżet w postaci, w jakiej widzi go lord Rosebery w swoich najbardziej dręczących snach.”

Jeszcze jednakże znamienitszym, niż ten głos poważnego dziennika liberalnego, jest sposób, w jaki przemawiają w tej sprawie publicznie członkowie gabinetu Asquitha.

Przed kilku dniami kanclerz skarbu i twórca całego projektu opodatkowania lordów Lloyd George wygłosił w Newcastle mowę, w której powiedział między innymi:

„Naród pyta się: Dlaczego 500 zwyczajnych ludzi ma decydować o milionach takich samych ludzi, którzy wytwarzają bogactwa? Kto uczynił 10 tysięcy ludzi właścicielami ziemi, podczas gdy pozostali obywatele państwa nie mają wstępu na ziemię, na której się zrodzili? Kto jest odpowiedzialnym za system, wedle którego jeden człowiek całe swoje życie musi spędzać w wyzyskującej, niszczącej pracy, aby zarobić sobie niepewny kawałek chleba, a na starość, skoro domaga się osiem pensów na dzień, to musi robić aż rewolucję, aby to jego żądanie uwzględnić, podczas gdy inny człowiek, jakis próżniak, ma codziennie większy dochód, niż jego ubogi sąsiad w ciągu całego roku?”

„Odpowiedź na te pytania — ciągnął dalej Lloyd George — jest połączona z niebezpieczeństwem dla tego stanu rzeczy, który reprezentują parowie, ale z drugiej strony pełną jest ona owoców, działających orzeźwiająco na wyschniętą usta rzeszy nieopieczonych, która ciężką drogą zdążyła teraz z ciemności na światło.”

Agenty te, których bezwzględnie strachu angielskiego mogłoby pozazdrościć każdy mocno czerwony rudykał, znanioną najlepiej stan rzeczy w Anglii i gdzie, do jakiej sięga dziejejsze przesilenie konstytucyjne, które nie jest niczem innym, jak bardzo poważnym dążeniem do gruntownego przekształcenia archaicznych stosunków społecznych, dążeniem zaś tem poważniejszym, że na czele jego stoi rząd liberalny jego królewskiej mości Edwarda VII.

Rząd ten przed groźbami lordów cofnąć się nie zamierza. Wedle dziejszych depesz, zamierza on wprowadzić do konstytucji angielskiej nieznaną tam dotąd nowość, mianowicie — referendum, na które cała sprawa reformy podatkowej ma być oddana. Jest to środek zapewnienia tej reformie powodzenia jeszcze pewniejszy, niż nowe wybory, ponieważ mimo ogromnej większości, jaką stronnictwo liberalne ma w obecnej Izbie gmin i mimo ciągłe wzrastającej jego popularności, wybory przedstawiają, jednak pewne ryzyko, tembardziej, że partya konserwatywna, walcząc w nich na śmierć i życie, nie poskapiłaby środków, w które obfituje, a które nawet w Anglii mają swoje duże znaczenie.

Sejmowa reforma wyborcza na Bukowinie.

Wypracowany przez nieustającą komisję Sejmu bukowińskiego, w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, nowy projekt sejmowej ordynacji wyborczej, znany już jest w głównych zarysach z depesz. Różni się on dość znacznie od projektu pierwotnego, który czasu swego podaliśmy w obszernym streszczeniu, przede wszystkim pod tym względem, że nie, przedwzrostkiem pod tym względem, dla z osi osobny katastroficzny ogólną liczbę mandatów 63, a nadto podnosi ogólną liczbę mandatów do 63 i powiększa liczbę mandatów, przyznając każdej narodowości o jeden, tak, że Polacy wybierać będą — w razie przyjęcia i sankcjonowania tej ordynacji sześćdziesiąt mandatów. W miejsce katastrof ogólną liczbę mandatów 63, a nadto podnosi ogólną liczbę mandatów do 63 i powiększa liczbę mandatów, przyznając każdej narodowości o jeden, tak, że Polacy wybierać będą — w razie przyjęcia i sankcjonowania tej ordynacji sześćdziesiąt mandatów. W miejsce katastrof ogólną liczbę mandatów 63, a nadto podnosi ogólną liczbę mandatów do 63 i powiększa liczbę mandatów, przyznając każdej narodowości o jeden, tak, że Polacy wybierać będą — w razie przyjęcia i sankcjonowania tej ordynacji sześćdziesiąt mandatów.

Obok okręgów jednomandatowych mają być utworzone w kurii niemieckiej także okręgi dwumandatowe, na wzór galicyjskich do Rady państwa. W kurii powszechnej istnieć ma, oprócz 3 niemieckich okręgów jednomandatowych, jeden okręg dwumandatowy, a mianowicie okręg miejski czernowiecki, w którym oprócz 21.587 żydów (65 procent) mieszka 12.854 chrześcijańskich Niemców (35 procent). Nadto wybierać ma, jako osobny okręg dwumandatowy w kurii miast, także dwóch posłów, grupa miejska, obejmująca następujące miasta: Radowce, Suczawę, Seret, Gurahumore, Kimpolung, Dornę, Starożyńce, Kołman i Wyżnicę o podobnym liczebny składzie ludności niemiecko-żydowskiej (23.295 żydów i 12.730 Niemców chrześcijańskich).

Oba te okręgi miejskie mają równocześnie tworzyć osobny okręg w kurii powszechnej, lecz już tylko jednomandatowy.

Z gmin niemieckich powiatów Kimpolung i

Gurahumora — które liczą razem 7.971 Niemców, w liczbie tej 6.629 katolików, utworzony został osobny okręg wyborczy cenzusowy, tak samo z gmin niemieckich powiatów starożyńskiego i suczawskiego, w którym na 6.764 Niemców jest 6.242 katolików. Natomiast wszystkie inne gminy niemieckie tworzyć mają ewangelicki niemiecki okręg wyborczy cenzusowy o ludności 10.169 głów — (7.838 Niemców ewangelików).

Te trzy okręgi niemieckie tworzyć będą znów osobny ogólnoniemiecki okręg wyborczy w kurii powszechnej.

W końcu utworzono jeszcze jeden niemiecki okręg wyborczy, obejmujący w całej Bukowinie wyłącznie żydów, którzy w innych okręgach nie wybierają — w liczbie 46.448.

W ten sposób zapewniono Niemcom chrześcijańskim i żydom stałą liczbę mandatów bez użycia określenia „okręgi żydowskie”. Aby to osiągnąć, odebrano czernowieckiej Izbie handlowej jeden mandat, tak, że wybierac będzie na 63 posłów tylko dwóch, podczas gdy dotychczas na 31 posłów miała trzech reprezentantów w Sejmie.

„Nene Freie Presse” wyraża przypuszczenie, że z powodu tego ukrócenia przywileju Izby handlowej i z powodu innych technicznych „nie-możliwości”, zawartych w tym projekcie, nie ma on widoków uzyskania sankcji cesarskiej. Sejm bukowiński, jak wiadomo z depesz, zwołany został na 15 b. m. w celu załatwienia tego projektu.

(Tel. „Nowej Reformy”).

Czerniowce, 13 października.

Niemcy nie są zadowoleni z rozdziału mandatów w projekcie reformy wyborczej i żądają powiększenia mandatów niemieckich. Wobec tego postanowili prowadzić w Sejmie obstrukcję przeciw reformie wyborczej, która ma być traktowana na zwolonej „ad hoc” sesji Sejmu bukowińskiego w dn. 15 b. m.

Zchozu moskalofilskiego.

W obozie moskalofilskim dzieje się coraz gorzej. Po okresie głuchych pomruków, które szły z podwórka moskalofilskiego, teraz już widać, że nadchodzi czas zupełnie jawnej walki, która tocząc się „coram publico”, pozwala ocenić całą etyczną stronę najkonsekwentniejszych Rosyan galicyjskich i przedstawicieli „czystej” idei rosyjskiej w rodzaju dra Władimira Fieofilowicza Dudykiewicza.

Ten mąż, którego „Karpato-Rosyanie” uważali do ostatnich wyborów sejmowych za opantryściowego, stał się teraz przyczyną przewrotów i wstrząszeń, wśród których może rozlecieć się partya moskalofilska wraz ze swoją karpacko-rosyjską „ideą”.

Jak już raz przedstawiliśmy, w partii moskalofilskiej grupują się dwa czynniki: konserwatywny i awanturczy, nacjonalistyczno-rosyjski, którego wartość ideowa teraz dopiero zaczyna wychodzić na jaw. Konserwatyści Moskafilowie, których z pewnym uzasadnieniem można nazywać „Starorusiinami” w przeciwstawieniu do konsekwentnych nacjonalistów galicyjsko-rosyjskich, uważają za utopię rasifikację narodu ruskiego w Galicji i moskalofilstwo swoje ograniczają do oporu przeciw fonetycznej pisowni, będącej synonimem „ukraiństwa”, i do utrzymywania w podlegających ich wpływom masach stałych sympatyj dla Rosji i cara rosyjskiego, jako najbliższych braci, czy też krewniaków tylko Rusinów galicyjskich. Poza tem Moskafilowie ci są czystej wody konserwatystami w kwestiach społecznych i politycznych. Odnaczają się kulturą towarzyską, używają dość śmiesznej gwary rusko-rosyjsko-starosłowiańskiej i w ogóle należą do tego typu polityków, który najlepiej nazwać — „łatwym”.

Z takimi też Moskafilami robił umowę — p. Potocki, starając się przeciwstawić ich — nie jako Rosyan, ale jako umiarkowanych Starorusiinów, zbyt radykalnie myślącym Ukraincom. Na czele tej frakcji Moskafilów stoją oddawna dr Korol i ks. Dawydiak.

Inaczej wyglądają „konsekwentni nacjonalisci rosyjscy z Galicji, którym dotychczas jeszcze hetman dr Dudykiewicz. Konsekwency, jakie ze swojego poczucia identyczności z narodem rosyjskim wyprowadzają oni otwarcie, idą bardzo daleko, że zaś, które wysnuwają skrycie, idą jeszcze dalej... Na zewnątrz domagają się oni bagateli — równouprawnienia języka rosyjskiego w Galicji, przemienienia gimnazjów ruskich na rosyjskie, zakładania nowych rosyjskich i w ogóle zastąpienia języka ruskiego w życiu publicznym. Jak daleko idą ich tajne plany i dążenia, naturalnie nie wiadomo. Ale faktem, że najbardziej typowe egzemplarze tego gatunku przyjęły prawosławie, i że jeden z najmłodszych z pośród nich odbywa właśnie karę więzienia za szpiegostwo na rzecz Rosji, rzucają pewne światło także i na tę ciemną dziedzinę.

Kiedy wskutek rozmaitych przemian na czele całej partii stanął dr Dudykiewicz i zaczął starych majorów, podychających ich do czynów, przeciw którym przemawiały całe ich doświadczenia i oportunizm polityczny, owe zasadnicze różnice obu czynników, partye moskalofilska i tworzących, przejawiały się na zewnątrz, jako nieprzejednany antagonizm „starych” i „młodych”.

Antagonizm ten przejawiając się w całym życiu partyjnym, przeszedł następnie na życie prywatne

samego dra Dudykiewicza tem łatwiej, że jak się okazało, stanowiło ono grunt dość do tego podatny. Przeszliśmy „Narodnego Sawiata”, którym wybrano dra Dudykiewicza — jak twierdzą starzy terorem i podstępem — zaczęto za rzucić rozmaite niehonorowe sprawy, jak wielkie nieprawidłowości w moskalofilskiej instytucji finansowej „Samopomocze” w Kołomyi, jak zaniedbanie wykonania legatu 30.000 kor., które na jego ręce złożył umierając pewien ksiądz na założenie zakładu wychowawczego dla dziewcząt, zatajenie przed partją, że został pozbawiony stopnia oficerskiego, wreszcie jakowejś miłośno sprawy dość wątpliwej natury moralnej, a oprócz tego cały szereg nieelojalności czysto politycznych i partyjnych.

Ze wszystkimi temi zarzutami wystąpił publicznie poseł do parlamentu ks. Dawydiak na posiedzeniu „notabłów” moskalofilskich w dniu 26 sierpnia, na którym przewodniczył dr Dudykiewicz. W odpowiedzi na te zarzuty dr Dudykiewicz zażądał sądu honorowego, na który jednak ks. Dawydiak i popierający go ks. Matkowski i ks. Humecki nie zgodzili się, odmawiając drowi Dudykiewiczowi wszelkiej satysfakcji honorowej i odsyłając go do sądu karnego.

Ponieważ zaś dr Dudykiewicz skargi sądowej przeciw ks. Dawydiakowi i towarzyszącemu mu wniósł, przeto starorusiński klub sejmowy, którego prezesem był w roku zeszłym Dudykiewicz, wykluczył go ze swojego grona, wszystkimi głosami przeciw jednemu. Przed dwoma dniami zaś ks. Dawydiak ogłosił w osobnej broszurze wszystkie dokumenty, odnoszące się do sprawy niedosłego sądu honorowego, jak również wyłożył motywy, które skłoniły go do odmówienia satysfakcji drowi Dudykiewiczowi.

Alle obalony wódz i tym razem nie zdecydował się oddać swej sprawy sądowi honorowemu, lecz ogłosił w ostatnim numerze „Prikarpackoj Rusi” — nowy dziennik rosyjski, założony przez niego — że oddaje całą sprawę pod sąd partyjny „Narodnego Sawiata”.

Jaki dalszy obrót weźmie cała ta skandaliczna sprawa, trudno przewidzieć. Dziś jest faktem, że partya moskalofilska rozbiła się na dwie, namietnięto zwalczające się frakcje. Frakcja starych ma prawie wszystkie mandaty w Sejmie i parlamencie, tudzież starego „Ualiczaka”.

większość w zarządzie partii i „Prikarpacką Rus”, dziennik pisany czysto po rosyjsku, a założony, jak mówią, za pieniądze uzyskane przez dra Dudykiewicza w Rosji. Oba te dzienniki toczą obecnie z sobą homeryckie boje.

Związek Sokoli.

(Koresp. „N. Reformy”).

Przemyśl, 12 października.

Zjazd delegatów Związku polskich towarzystw sokolich zaboru austriackiego odbył się tutaj w ubiegłą niedzielę, przy nader licznych, bo 150 delegatów, reprezentujących udziale. Oprócz delegatów wszystkich prawie gniazd galicyjskich przybyli na zjazd również przedstawiciele Sokolstwa polskiego na Śląsku.

Zjazd rozpoczął się rano plenarnym posiedzeniem delegatów. Zebranych imieniem miasta Przemyśla przywitał w gorących słowach burmistrz Dr Dolński; imieniem miejscowego gniazda prezes Dr Leonard Tarnawski. Po zagajeniu obrad przez prezesa Związku Dra Ksawerego Fischera, przyjęto do wiadomości sprawozdanie administracyjne Wydziału Związku oraz przeprowadzono krótką dyskusję nad wnioskami Wydziału Związku, które przekazano poszczególnym komisyom. Między innymi uchwalono jednogłośnie wśród oklasków rezolucję na wniosek delegata Łaskowskiego, oświadczającą się za spowodowaniem zwłok Juliusza Słowackiego na Wawel.

Po skończeniu obrad plenarnego posiedzenia, delegaci podzielili się na trzy sekcje: organizacyjną (przewod. druh Bujnowski z Tarnowa); administracyjną (druh Krobicki) i regulaminową (przewod. druh Małczyński ze Lwowa). W nader ożywionej dyskusji, jaka toczyła się w jednogodziną przerwę obiadową w poszczególnych komisyach, poruszono szereg nader aktualnych spraw, odnoszących się do organizacji oraz do zadań „Sokoła”.

Z wnioskami, uchwalonemi w poszczególnych komisyach, wystąpił członkowie na drugim plenarnym posiedzeniu, które rozpoczęło obrady o godz. 5 po południu. Między innymi zabrał głos delegat okręgu I (krakowski) druh St. Szaynowski, poruszając omawianą już szczegółowo, na niedawno odbytym zjeździe okręgowym delegatów okręgu krakowskiego w Kętach sprawę reorganizacji „Sokoła”. Mowa wskazywała na swój przemówienie na fakt, że „Sokół” polski ku swemu wielkiemu zadowoleniu doczekał się chwili, w której urzędystywnie zostały w większej części te zadania, jakie sobie w początkach swego powstania i w zaraniu swego rozwoju nakreślił, a to dzięki zmienionym warunkom polityczno-społecznym. Idea demokratyczna wolności i równości obywatelskiej święci obecnie swój triumf, uświadamienie narodowe obejmuje szerokie masy — młodzież szkolna, dzięki obowiązkowej gimnastyce, ćwiczy swe siły fizyczne. Obecnie powinno sokolstwo polskie swoje zadania pogłębić w jakimś jasno określonym kierunku. Organizacja sokola powinna gromadzić jak najliczniej rodaków, nie tylko ze względów zdrowotnych, lecz także ze względów, któreby jej pozwoliły siłą swoją zaważyć w chwili potrzeb ogólnonarodowych.

W sprawie poruszonej przez druha Szajnowskiego powzięto rezolucję, w której poleca się wydziałowi związku, aby z gotowymi wnioskami, opracowanymi na podstawie rozpiszających mających ankietę do poszczególnych gniazd, przysłał na przyszły zjazd delegatów związku.

Dalej powzięto uchwałę, aby w roku bieżącym wszystkie gniazda sokołe zarządziły pomiędzy swoimi członkami składki na Dar Grunwaldzki. Składki te mają być przesłane na ręce Wydziału związku, który je wręczy zarządom głównemu T. S. L. Uchwalono również opodatkowanie się członków gniazd sokolich w kwocie 1 korony na rok na fundusz, którego zadaniem będzie wspieranie nowo powstających gniazd sokolich na Bukowinie i na Śląsku. — Wniosek, zgłoszony przez delegata z Tarnawy o wprowadzenie dwóch typów umundurowania sokolego, upadł, podobnie jak wniosek o przyniesienie umundurowania. Wniosek ten bowiem sprzeciwia się statutowi, w którym powiedziano, że członek „Sokoła” może, ale nie musi, używać mundur. Przy zmienionym stroju może i powinien być zaprowadzony przyniesienie mundurów, ze względu na jednolitość, co zwłaszcza przy publicznych występach byłoby nader pożądanym.

Obrazy zjazdu zakończyły się o godzinie 8 wieczór wyborem nowego wydziału związku, komisji rewizyjnej, oraz sądu honorowego. — (Wynik wyborów podaliśmy w dzisiejszym numerze porannym. Przyp. red.)

Powrót Cooka.

Z braskiem d. 23 kwietnia rozpoczęliśmy odwrót. Żądza badacza została zaspokojona i pozostało wspomnienie szalonego przedsięwzięcia. Gdyśmy teraz wracali, uczucie tryumfu zaczęło następować myślom o przypuszczalnych trudnościach odwrótu.

Ktęć była jeszcze zamrażająca. Wieczna czerwień słońca zaczęła się gubić wśród zimnego błękitu niebios. Dla niższych szerokości nastąpiła teraz pora, gdy lód się łamał i płynął ku południowi. Na podstawie zupełnie trafnego rozumowania dawniejsze wyprawy tak się urządzały, że najpóźniej d. 1 maja były na lądzie stałym, aby sobie zabezpieczyć linię odwrótu. Co do nas, to nie mieliśmy nadziei dostania się tam przed początkiem czerwca. Jak się zdaje, w czasie tym lody na krakach morza błędnego musiały być bardzo polamane i otwarta woda, cieniły lód i szybkie prądy mogły stanowić poważną przeszkodę dla naszego powrotu do wybrzeży sundu Nansena, skąd już mogliśmy dalej iść lądem stałym. Musieliśmy to wszystko rozważyć, ale zdobycie bieguna bez niebezpieczeństwa nie było możliwe. Wyruszyliśmy wczesniej niż inni, którzy do tego samego celu dążyli, i nie straciliśmy czasu. Ewentualne niepowodzenie nie byłoby wynikiem zaniedbania.

W ostatnich dniach naszego pochodzenia ku biegunowi nie myśleliśmy o dotkliwym zimnie, ale teraz, mając twarz zwróconą ku południowi, gdzie znajdowała się nasza ojczyzna, droga powrotna wydawała nam się niestęchanie długą. Teraz przekonaliśmy się, że zdobycie bieguna nie było punktem kulminacyjnym naszej wyprawy. Dowód, że byliśmy rzeczywiście zdolnymi do zdobycia bieguna, mieliśmy dopiero obecnie w walce o życie z głodem i zimnem.

Pierwsze dni minęły szybko. Przy pięknej pogodzie i na wielkiej szerokości geograficznej. Chcieliśmy iść wzdłuż setego południka. Trzy ważne powody skłoniły mnie do wyboru tej linii, która leżała nieco więcej ku zachodowi, niż poprzednia linia pochodzą ku biegunowi. W ten sposób wyróżniała się przedwzrostem coraz szybciej płynące lody ku zachodowi. Dalej mieliśmy nadzieję, że zbliżymy się do nieznanych lądów i zbędami je przynajmniej częściowo. Wreszcie przez wybór nowej linii odwrótu mogliśmy wzbogacić wiedzę geograficzną przez oznaczenie wielkich a nieznanych przestrzeni.

Lód poruszał się bardzo szybko i niosł nas silnie ku zachodowi, niż to wypadło z naszych dawnych doświadczeń i obliczeń. Dnia 30 kwietnia wykazał drogocier 131 mil angielskich. Nasza metoda oznaczania miejsca wiede przebiegiem odległości, okazała się na ogół trafna. Wiedle tej metody musieliśmy się znajdować na 87 stopni i 59 m. północnej szerokości, a setym stopniu zachodniej długości. Astronomiczne obliczenia dały 98° i 1' północnej szerokości, a 97° 42' m. zachodniej długości. Lody niosły nas więc z rosnącą szybkością ku zachodowi. Aby to zobaczyć na wschodowi wyrówna, wzięliśmy się jeszcze więcej ku zachodowi. Termometr wahał się między 30 a 40 stopniami zimna, które stawało się dotkliwiejszym przez silny wiatr. Słońce świeciło na niebie, ale jego ciepło było ułudą, a światło męką dla oka.

Pomędzy mną a towarzyszami zawiązały się braterskie stosunki. Psy, mające wiele dzikości wilków, złagodziły i mogliśmy pośród nich swobodnie się poruszać. Gdyśmy obozowali na śniegu, psy kładły się koło nas i dawały nam ciepło swojego ciała. Pracowały cicho, a były bądź co bądź jedynymi istotami, które nas mogły z owego świata wydrzeć.

W pobliżu 88 stopnia szerokości przesłaliśmy przez bardzo grubą lód, ale już nie widzieliśmy nieokreślonych pół lodowych, jak na północ. Pogoda była zimna, a wiatr zimny smagał nas i raził przagnienie wycozynka. Ale przerwy w odrocie oznaczały dla nas śmierć. Mieliliśmy zaledwie tyle zapasów żywności, aby dostać się do lądu. Musieliśmy zdobyć wszystkich ił i szybko iść przeciwko wiatrowi, pocieszając się myślą, że mogło być jeszcze gorzej.

Raz tylko wybudowaliśmy dla siebie schronisko, na czem upłynął dzień czasu drogiego. Odtąd postępowaliśmy się tylko namiotem. Było 50 stopni zimna, ale nasza zahartowana skóra i stopnie nerwy nie odczuwały go tak, jak dawniej. Pennik i suchary zadowalały nas w zupełności, ale musieliśmy znaleźć sobie poręby. Podczas wypoczynku, gdy Eskimosi chrapali, ja często zawałem i pewnego razu zastanawiałem się nad taką zagadką, dlaczego psy pod biegiem mają ogon. Niedźwiedź, zając, ren nie mają ogona, dlaczego przyszedł obdarzyć psa tak bogato? Otóż pies jest przyzyszek z południa. Jego protoplasta wilk przyszedł z południowych okolic, gdzie ogon jest pożądaną bronią przeciwko muchom. Ale pod biegiem ogon oddaje psa wielką przysługę. Pies paszystym ogniem przykrywa sobie głowę i oszczędza ciepło oddechu.

Dnia 6 maja obudziła nas niezwykła burza odciska 6 rano. Musieliśmy przed wicherą szukać schronienia za potężnym blokiem, gdzie też znaleźliśmy ślad po badawcy schroniska. Ale wiatr rozwiał nam kawały śniega zbitego, jakby kawałki papieru,

więc daliśmy pokój budowaniu schroniska, a równie spełyli na niczem usiłowania około rozpięcia namiotu. Wsunęliśmy się do worów, nakryli się następnie płótnem namiotu, a wkrótce śnieg przysypał nas, tworząc nad nami białą mogiłę. Wiatr przemienił się w orkan i uderzył pochód. Groziła nam śmierć głodowa przy takiej pogodzie.

Dnia 24 maja wypogodziło się na tyle, że można było czynić spostrzeżenia. Byliśmy na 84° szerokości w pobliżu południka 79. Nowo odkryta ziemia kryła się poza mgłą. Lód polamany posuwał się ku wschodowi. Na szańcach nie mieliśmy tyle nawet prowiantu, aby dotrzeć do najbliższego składu żywności, przebiegając nawet dziennie po 15 mil angielskich.

Począwszy od 83° lód zmienił się. Składał się z małych pól, a temperatura podniosła się do zera wedle podziałki Fahrenheita. Racye żywności dla ludzi i psów zmniejszyłem na 3/4 części. Po 20 dniach znaleźliśmy się na morzu ks. Gustawa. Po między nami a wyspą Heiberga była woda i cienki lód, nie nadający się do pochodzenia. Powrót do Anootok stał się niemożliwy, więc jedyna nadzieja nasza polegała na tym, aby płynąć z lodami na południe. Spodziewaliśmy się trafić na dziecinę i dostać materjał opałowy od szkockich połowiaczy wielorybów, którzy docierają do Portu Leopolda. Tą drogą spodziewałem się dotrzeć w r. 1908 do Enropy. Rzeczywiście, mijając Hasselsund, ubiliśmy niedźwiedzie i fok. Częścią lodami, częścią przez otwartą wodę czołm dążyliśmy na południe, a psy zostawiliśmy na łaskę losu, nie mając ich czem żywić. Gdy brakło naboju, chwytaliśmy ptaki w sidła. Z początkiem września przybyliśmy do brzoza zatoki Baffina, ogolonego ze wszystkich. Stamtąd zwróciliśmy się na zachód ku przylądowi Sparbo. Z kamień, toru i kości urządziłsiśmy sobie schronisko w kształcie jaskini. Za pomocą pierwszych narzędzi polowaliśmy na zwierzynę. Noc zimowa z r. 1908 na 1909 minęła na przygotowywaniu do dalszego powrotu. D. 18 lutego 1909 r. z naprawionymi sankami ruszyliśmy w dalszą drogę. W połowie kwietnia dostaliśmy się do naszego składu w Anootok.

Tu spotkałem Whitneya, któremu opowiedziałem o zdobyciu bieguna. Ponieważ Whitney miał zabrać okręt, więc dałem mu większą część przysług. Chcąc zyskać kilka miesięcy czasu, podążyłem samami na południe do Upernavik, a stamtąd okretem duńskim do Kopenhagi.

Kronika.

Kraków, 13 października.

Dar Grunwaldzki. Do Zarządu Głównego T. S. L. w Krakowie nadesłano następujące zobowiązania: Dr Michał Żmigrodzki w Suchoj pod Krakowem deklaruje na Dar Grunwaldzki 2000 K.

Urządnie i funkcyjarysze galic. akc. zakładu górniczych w Sierosy zobowiązują się przez okres 5-letni, t. j. od 1 sierpnia b. r. do 31 lipca r. 1914 składać na Dar Grunwaldzki po 1/10% od swych pobrań w gotówce. Kwota, tym sposobem złożona, wyniesie po 5 latach minimum K 4776 piątyn w ratach miesięcznych.

P. Franciszek Torlecki, kierownik szkoły w Sierosy, wraz z żoną Honoratą, składają na Dar Grunwaldzki kwotę K 500, płatne w 10 półrocznych ratach po 50 K.

Grono profesorów gimnazjum I w Tarnowie deklaruje K 1000 na Dar Grunwaldzki, płatne w ratach miesięcznych aż do uiszczenia deklarowanej kwoty.

Do administracji „Nowej Reformy” nadesłali: Teodora Kralczkova w Sanoku 10 K, zobowiązując się przysłać także w przyszłym roku.

Kurs I seminarium naucz. żeńskiego w Krakowie z okazji imienin jednego z profesorów 20 K; N. zebrane przy piwie 46 h.; E. S. 10 K, zamiast odszkodowania za rozbite wazon; mieszkający Sosnowca 31 K 20 h.

Jubileusz Słowackiego. Wczoraj odbyło się posiedzenie miejskiej komisji jubileuszowej, połączonej z sekcją skarbową Rady miasta, pod przewodnictwem I wiceprezidenta dra H. Szarskiego. Uchwalono przedstawić Radzie miejskiej wnioski o udzielenie komitetowi obywatelskiemu obchodu jubileuszowego zasiłku 1000 koron, na koszt urządzenia jubileuszu w Krakowie.

Koncert ku czci Słowackiego. Przygotowania do koncertu niedzielnej ku czci Słowackiego, odbywają się w całej pełni. Kamelistrz p. Czyżowski zorganizował wzmoczony komplet orkiestry, składający się na nią będą, poza stałymi wykonawcami orkiestry, przybyli nowi członkowie, oraz dobor najwybitniejszych sił amatorskich Krakowa, którzy już niejednokrotnie zabierali zasłużone uznania znawców. Łaskawy współudział przyobleczył nadto panie Carnoll i Czop-Umlanowa, oraz chór akademicki. Bilety pozostałe do w niewielkiej ilości, nabywać można w księgarni p. Krzyżanowskiego.

Iluminacja kartkowa. Nalepi na okna, które mały Kraków ozdobi okna swe w dniu jubileuszowe Słowackiego (16 i 17 b. m.) nabywać można od czwartku rano we wszystkich sklepach wzniojszych miasta. Artystycznie nalepi te, skomponowane przez p. Piotra Stachewicza, dają podobiznę poety, wraz z grupą postaci, wysnutych z jego dzieł.

Przedstawienie jubileuszowe w teatrze ludowym. Wczoraj staraniem Komitetu obywatelskiego ku uczczeniu jubileusza Jul. Słowackiego, odbyło się pierwsze bezpłatne przedstawienie w teatrze ludowym, dane dla sfer robotniczych, bez względu na przekonania i stronnictwa. Rozdawnictwo biletów zlecono przełożonym organizacyi robotniczej. Prawą stroną widowni zajęły rodziny robotnicze, należące do organizacyi socjalistycznych, lewą — grupy robotnicze ze stronnictwa chrześcijańsko-socjalnego, „Związku narodowego”, „Czytelnia Kilińskiego”, „Oświaty ludowej” i t. p.

Po raz pierwszy między takimi widzami panowała harmonia niezem nie zamącona i jedynoludność w oklaskach za grę artystów. Grano „Mazepę” a wykonanie wszystkich ról było pełne piętyzmu dla dzieła wielkiego poety.

Przed przedstawieniem prof. Morawiecki wygłosił odczyt, w którym w sposób popularny skreślił zebrałym widzom charakterystykę wiejszcza, oświadczając pierwszaki ogólnoludzkie, narodowe i ludowe, jakimi przejęte są dzieła Słowackiego. Odczyt prof. Morawieckiego nagrodzili słuchacze rzędnymi oklaskami.

W rogu sali teatralnej ustawiony był duży rozmiarów biust poety, otoczony kwieciami.

Komunikacja nam: Wspaniała, na żadnej scenie polskiej niewystawiana, pięcioktawowa tragedia J. Słowackiego p. t. „Mindwo”, ukaza się w sobotę, na scenie teatru ludowego. Główne role odgrywa pp.: J. Rygiel, Turski, Sarowski, Belke, Heleński, Szukalski, Halnicka i inni.

Z teatru miejskiego. Słuby panienskie* — Fre-dry, grane będą w czwartek z udziałem p. Tarsawicza w roli Gustawa, Klarę — grani pani Solska, Anielę — p. Malinowska; Radosłem — będzie p. Sobiesław, Albinem — p. Stanisławski, panią Dobrobrską — p. Wolska. W piątek powraca na afisz „Noc listopadowa” Wyspiańskiego. „Horzyski” Słowackiego, który w cyklu zajmie wieczór poniedziałkowy (dn. 18 b. m.), grany będzie, na znak pietyzmu, w tekście takim, jaki pozostał w papierach pośmiertnych poety.

Bratnia pomoc medyków-U. I. W szeregu ostatnich czasów powstałych towarzystw młodzieży akademickiej na uniwersytecie Jagiellońskim, znajdując się Bratnia Pomoc medyków. Towarzystwo to powstało z kapitałem zakładowym 2000 kor. Zadaniem jego jest wszechstronne ułatwianie członkom studiów na wydziale medycznym. Wpis na członków przyjmują codziennie dyżurni w Collegium Novum w sali L. IV od godziny 9 do 10 przed południem.

Nowe koryto Rudawy. W numerze 441 „Nowej Reformy” z dn. 26 września w artykule p. t. „Nowe koryto Rudawy” podano między innymi, jakoby szybkiego tempa robotom przy przełożeniu Rudawy nadać nie można było, z powodu pewnej opieszłości rządu (ministerstwa robót publicznych), które ociąga się z udzieleniem potrzebnych na roboty rat pieniężnych. Odnosiło do tego, kierownictwo robót informuje nas, że podany motyw jest błędem, gdyż kredyty na przełożenie Rudawy od Woli Justowskiej do ujścia w Zwierzycu są zapewnione i w miarę potrzeby asygnowane.

Z kraju.

Polskie Towarzystwo emigracyjne wystąpiło do ministerstwa spraw wewnętrznych memoriał, udowadniający konieczność ustanowienia sprawozdawcy dla spraw emigracyjnych w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej. P. T. E. wskazuje nadto, że stanowisko takie powinno być obsadzone przez urzędnika władającego językami słowiańskimi i ze swej strony poleca na nie dra Z. Gargasa.

Chrzanów, 11 października. (Budynek sądowy. — Teatr p. Piłarskiego. — Z Chrzanowskiego oddziału Tow. pedagogicznego. Chrzanowski sąd powiatowy. Jeden z największych sądów powiatowych naszego kraju, mieszczący się w starej kamieniczce przy ul. Henryka, w otoczeniu wcale okazałych budowli i innych urzędów rządowych i autonomicznych, mógłby być wcale wygodną ulubianką na fabrykę pasty do obuwia lub coś podobnego, ale w żaden sposób nie odpowiada swojemu przeznaczeniu na sąd. Przedewszystkiem panuje tu straszna ciemnota, poszczególnie sędziowie po dwóch prowadzą w jednej sali odrębne rozprawy. Łatwo sobie wyobrazić, jaki panować musi ścisły i chaos i z jakim zdenerwowaniem wykonawcy prawa spełniać muszą swoje urzędowe obowiązki. Brak odpowiedniego rozkładu sądu, fatalne pomieszczenie biur, brak wszelkiej poczekalni spraw, że interesenci niejednokrotnie w towarzystwie swoich zastępców prawnych zmuszeni są godzinami oczekiwać na swoją kolej w ciętym przedsionku, ewentualnie przed budynkiem sądowym, co zwłaszcza w zimie lub w czasie niepogody nie należy chyba do przyjemności.

Prezdyum krajowego sądu w Krakowie zwróciła niewątpliwie uwagę sfer kompetentnych na te a-normalne stosunki, panujące w chrzanowskim sądzie powiatowym i poczyni odpowiednie kroki celem zaradzenia złemu.

Rzeczywiście w mieście naszym teatr p. Piłarskiego wystawił w ubiegłą niedzielę „Sherlocka Holmesa”, czteroktawową sztukę, osnutą na tle powieści Conan Doylego. Teatr był szczerze wypiechny publicznością, która bucznymi oklaskami darzyła poszczególne artystów. Sztuka sama przedstawia się jako jedną nadzwyczajną nałwie i Sherlock Holmes, tak szybko załatwiający na scenie z indywidualniami, z którymi ma do czynienia, nie znalazłby chyba uznania u krakowskich „andrusów”, tak namiętni rozczulających się w kilkunastuhalerzowych „działach”. W szeregu przedstawień, danych przez trupę p. Piłarskiego na szczególne uznanie w licznych rolach zastępują pp. Olka, Czermińska, Czajkowska, Grafczyńska, Piłarski, Barwiński, Didur, oraz pp. Zawadzka, Słowiński, Czerski, Walecki, Czajkowski, Bielski i Leński. Niektórzy z powyższych artystów i artystek znani są zaszczytnie publiczności krakowskiej ze sceny krakowskiego teatru ludowego.

Chrzanowski oddział Towarzystwa pedagogicznego organizuje gromiłą wycieczkę na kongres pedagogiczny, jaki odbędzie się we Lwowie w dniach 31 października i 1 listopada. Zgłoszenia do uczestnictwa w wycieczce przyjmują prezes oddziału p. Stanisław Polaczek do 20 b. m. Cena karty uczestnictwa w obradach kongresu wynosi 5 kor. Karta ta upoważnia zarazem do bezpłatnego korzystania z kwatery w czasie pobytu we Lwowie.

Z powiatu myślenickiego piszą nam: Z powodu tegorocznych powodzi pozostały jeszcze znaczne uszkodzenia dróg w naszym powiecie, nieznaczny w swoich granicach mnóstwo górskich, nieregulowanych dopływów do Raby i Skawy. — Daje się to ludności od kilku miesięcy bardzo we znaki, tem więcej, że w kierunku naprawy wyrażonych szkód nie jeszcze nie zrobiono. Komunikacja w kilku miejscach powiatu jest wprost przerwaną, bardzo wiele dróg zupełnie nie do przebycia, mosty przerwane, dostanie się do niektórych gmin albo niemożliwe, albo z niebezpieczeństwem dla życia połączone. I tak w gminach: Rabka, Skawa, Toporzysko, Bystra, Słidzina i wielu innych niema literalnie żadnego mostu, na drogach wyrwy i to wcale nie ogrodzone, komunikacja w dzień i pogodę bardzo utrudniona, w nocy i słońcu wprost niemożliwa. Istnieje wprawdzie Rada powiatowa, podatki drogowe, zapomogli z powodu klęsk elementarnych, ale to wszystko na papierze lub w marzeniach sennych mieszkańców powiatu, na jawie niestety — mosty zerwane lub drogi nie do przebycia. W Toporzysku, gdzie drogi najwięcej zniszczone, wpadł onegdaj góral z koniem i wozem w kilkumetrową przepaść, na szczęście skończyło się tylko na polamaniu wozu i sińcach. Słychać wprawdzie, że powiat dostał zapomogę na drogi, ale widocznie złożono pieniądze na procel, bo dotąd nic nie zrobiono. Można Wydział krajowy wydelegować inżyniera na miejsce, który zbadał te wprost do wiary niepodobne stosunki w tymże powiecie. Wtajemniczeni mówią, że prezes Rady powiatowej mające zamiar poświęcić się zupełnie życiu rodzinnemu, dobija tylko kadencji i dlatego o powiat zupełnie nie dba. Wobec tego, że nadchodzi zima, a z nią gołoledź i śniegi, zwracamy się na tej drodze do opinii publicznej z prośbą o pomoc i radę, jak możnaby naszą Radę powiatową zbudzić z tego snienia.

Tarnów, 11 października. (Jeszcze o Towarzy-

stwie muzycznym). Z końcem ubiegłego tygodnia Towarzystwo muzyczne odbyło swe posiedzenie. Z powodu rezygnacyi p. Niwińskiego przewodnictwo objął p. Jaglarz, dyrektor I gimnazjum, zastępcą przewodniczącego wybrano prof. Pietrzyckiego, sekretarzem p. Piątkę, skarbnikiem p. Młochina, delegatem zaś chóru został dr Silbiger. Z łona wydziału wybrano komisyę artystyczną, w skład której wchodzi pp. Borsaga, Pietrzycki, Reklertówna i dr Silbiger z prawem kooptacyi członków. Ponieważ wydział Towarzystwa ma zamiar stworzenia wielkiego chóru mieszanego, celem wykonania wybitnych dzieł muzyki swojskiej i obcej, przeto zwraca się z gorącym apelem do wszystkich chętnych, aby do chóru zapisywali się licznie. Jest to tem bardziej koniecznem, iż w najbliższej przyszłości chór Towarzystwa wystąpi podczas uroczystości Słowackiego.

Onegdaj w hotelu „Bristol” nastąpiła silna eksplozja gazu. Wypadków w ludziach nie było. **Jasło, 12 października.** (Napady bandyckie. — Z miejscowej polityki).

Barlizo energicznie prowadzone śledztwo przez sądziego śledczego z Jasła p. Freindla, który z narazem zdrowia i życia kilka dni i nocy podczas deszczu i o głodzie przebywał w lasach nad granicą węgierską, przy pomocy zmobilizowanej żandarmerji, nie pozwoliło jednak dotąd ująć bandytów, grasujących po naszej okolicy. Ślad z Desznicy prowadził ku Gorlicom i rzeczywiście w Nieznanowej (starostwo gorlickie) natrafili żandarmi na obóz bandytów w lesie. Ci jednak wczas się spoustrzegli i uciekli. Jednego tylko żandarmi postrzelili. Bandyci zostali ranni ku Węgrom, jest jednak pewność, że stamtąd sięgną, przesiłując znowu do nas. Ślady wykazują, że są gdzieś koło Krynicy. — Jeżeli to się sprawdzi, to jest prawdopodobnem, że będą schwytani.

W Jasle w nocy z soboty na niedzielę aresztowano pięciu podejrzanym ludzi i oddawiono ich do sądu. Śledztwo wykazało, co to za jedni.

Z miejscowej polityki doniesić należy, że wkrótce Rada miejska wybierac będzie zastępcę burmistrza, bo dotychczasowy wiceburmistrz wyjeżdża z Jasła. Ogólna opinia wskazuje na kandydaturę wielce zasłużonego obywatela i wieloletniego asesora p. Łanickiego.

Jasło, 12 października. (Hala targowa. Ze szkół). W celu wybudowania hali targowej postanowiła gmina nabyć plac w Rynku należący do probostwa jasła. Za cenę 34.000 kor. Umowę zawarliśmy ma jeszcze konysoryst i namiestnictwo. Złożone z początkiem b. r. szkolnego prywatne gimnazjum żeńskie Im. Juliusza Słowackiego rozwija się korzystnie pod kierownictwem prof. gimn. Ad. Wólka. Zapisali się 20 ucznie. Zarząd gimnazjum rozpoczął starania w celu uzyskania prawa publicznego.

Otwarto filię gimnazjum w gmachu szkoły realnej na razie z 2 klas złożoną.

Dnia 6 b. m. odbyło się uroczyste otwarcie Czytelni Polskiej uczniów c. k. gimnazjum. Program uroczystości wypełniły przemówienia kuratora prof. Józ. Kantora, prezesa Gawła, dyr. gimn. Ryckich i występ gimnazjalnej orkiestry mandolinistów.

Sambor, 11 października. (Poświęcenie gmachu sądowego. — Bursa polska. — Ochód J. Słowackiego).

W ubiegły czwartek odbyło się uroczyste poświęcenie nowego gmachu sądowego, już dawniej w „Nowej Reformie” opisanego. Na uroczystości zebrano naczelników sądów powiatowych, wszystkich urzędników sądów i prokuratorji państwa, przedstawicieli władz i urzędów, adwokatów i notariuszy. Gdy przybył prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie Teohryncki, w występie, gdzie wszyscy byli zebrani, sprawozdanie urzędowe złożył mu z ukłonem i oddania budynku do użytku, radca budownictwa Skowron, zaznacząc, że jest to pierwszy budynek sądowy w kraju, w którym zastosowano wszystkie najnowsze techniczne wymogi, centralne ogrzewanie, oraz oświetlenie elektryczne. W sali prezydalnej na pierwszym piętrze, przemówił do prezydenta Teohrynckiego, jakoteż zebranych, prezydent sądu, Tustanowski, wyrażając podziękowanie całemu stanowi sędziowskiego za gorliwą opiekę i starania ogodnego pomieszczenia sądów w kraju, które dotychczas były w lłych i niehygienicznych budynkach. Prezydent Teohryncki, w odpowiedzi zaznaczył, iż dotychczasowy koszt budowy gmachów sądowych w Galicji wynosi 19 milionów K, i że gmach sądowy samborski jest 65 budynkiem z rzędu, dalsze są w toku. Przy okazji tej podniósł prez. Teohryncki zasługi pod tym względem kierownika tych budów, starszego radcy budownictwa Skowrona, zwracając się zaś do gremium sędziowskiego wyraził przeświadczenie, że będzie ono zawsze stało na wysokości swego zadania.

Aktu poświęcenia dokonał ks. kanonik Makowiec, a podług obrządku grecko katolickiego konował proboszcz miejscowy ks. Rabin. Po zwiedzeniu gmachu, odbyło się kosztowne urzędowe sądownych, w salach drugiego piętra, przyjęcie zaproszonych gości.

Na rzecz budowy własnego domu Bursy polskiej ludowej, odbył się w ubiegłym tygodniu, staraniem pp. Krupnińskich rant w Sokole, który przyniósł czystego dochodu 404 kor. 92 h.

Ochód ku czci Słowackiego, odbędzie się — jak to już donosiliśmy — dnia 23 b. m. Program obchodu, z powodu, iż Jan Kasprzowicz, wójtadziału swojego odmówił w tej uroczystości, uległ zupełnej zmianie. Odczyt o Słowackim wypowie prof. Witkowski.

Złoczów, 11 października. (Wystawa przemysłowa). W sali „Sokoła” otwarto w sobotę wystawę przemysłową wyrobów powiatowych, urządzoną staraniem Tow. pomocy przemysłowej. Wystawa zajmuje cały gmach „Sokoła”, oraz przyległe boksiki. Na ogół czyni bardzo sympatyczne wrażenie. Czas jej trwania zapowiedziano na sześć dni. Codziennie odbywają się wykłady popularne o przemysle krajowym, urządzone przez Ligę pomocy przemysłowej.

Uroczyste otwarcie wystawy odbyło się w sobotę po nabożeństwie. W sali „Sokoła” zebrali się członkowie komitetu wystawowego, Rada miejska, goście zaproszeni i liczna publiczność, do których przemówił radca namiestnictwa p. Adam Teliński, prezes komitetu wystawy, poczem otworzył wystawę. Imieniem miasta przemówił burmistrz dr Gold, który Lidze pomocy przemysłowej i komitetowi podziękował za urządzenie wystawy. Imieniem powiatu przemówił poseł Władysław Dobski, który wyzwał wszystkich do popierania przemysłu krajowego i życzył mu jak największego rozwoju. Dyrektor Ligi przemysłowej dr Olszewski wskazał na znaczny wzrost przemysłu w pow. złoczowskim. Mowca zalecił iść dalej w tym kierunku i wyraził przekonanie, że przy następnej wystawie gmach „Sokoła” okaże się już za szczytą, aby mógł pomieścić wszystkie wyroby.

Następnie zaproszeni goście rozpoczęli zwiedzanie wystawy.

Biała, 12 października. (Z Rady powiatowej. — Wybór marszałka). Nowo wybrana Rada powiatowa zebrala się w sobotę celem wyboru marszałka. Z 25 głosów 24 padły na dotychczasowego marszałka p. Stasza. Zmarzański, który jeśdnak oświadczył, że godności tej przyjąć nie może. Aby znaleźć innego godnego kandydata, uchwalono wybór odłożyć na 6 tygodni.

Ze świata.

Z aeronautyki. Przy rozdziale nagród awiatycznych w Frankfurtu nad Menem, otrzymał pierwszą nagrodę miasta Frankfurtu w kwocie 40.000 koron Caters, druga nagroda dostała się Blériotowi. Nagrodę Kruppa za wysokość w sumie 10.000 marek i nagrodę o lot na 5 kilometrów otrzymał Blériot, drugie nagrody w tym dziale wziął Paulhan.

Na mityngu awiatycznym w Juvicy otrzymał hr. Lambert wielką nagrodę Towarzystwa dla popierania aeronautyki. Lambert przeleciał 12 kilometrów w 14 minutach i 10 1/2 sekund. Nagrodę za okrażenie 2000 metrów dostał Gobron.

Sprawa Steinheila. Obwiniona o zamordowanie swojego męża i swojej matki pani Steinhell, żona malarza Steinhella w Paryżu, wniosła na ręce sądziego śledczego memoriał, w którym przedstawiała sprawę tej zbrodni w zupełnie nowy sposób. Steinhellowa w memoriale tym twierdzi, jakoby mordera wymusił na niej podpisanie wyznania, że ona jest sprawczynią obu morderstw. Przy spisywaniu tego wyznania, które znajduje się w rękach jednego sprawcy zbrodni, przewrócił się kłamanie i ta okoliczność wyjaśnia plamy, znalezione na ciele Steinhellowej. Obwiniona oświadczyła, że poczyni dalsze zeznania, celem umożliwienia ujawnienia mordercy. Ten memoriał może mieć tylko na celu przewleczenie sprawy.

Trzęsienie ziemi. Zanotowane przez aparaty seismograficzne w niedzielę rano, dało się odczuć ze szczególną siłą w Chorwacji. W stolicy kraju, to jest w Zagrzebiu, wstrząsienie żadnej szkody nie wyrządziło, natomiast uderzyła silnie prowincja. W Starym Brodzie tuż po trzęsieniu ziemi powstała szczelina, mająca jeden metr głębokości, a około 100 metrów długości. Tryska z niej gorące źródło. Szczególnie silnym było trzęsienie ziemi w Sissek, gdzie musiano zamknąć kościoł. W szpitalu powstał popłoch i służba z trudem zdołała chorych powstrzymać od ucieczki. W miejscowości Petrinje niema ani jednego nieuszkodzonego domu. Niektóre budynki rozsypany są w gruzy. Szkodę oceniono w przybliżeniu na 200.000 koron. Mieszkańcy obozuja w polu, albo pomieszczeni są w barakach, na przedzie zbudowanych. Wojsko opuściło koszary, grożące zawaleniem się. W Górze runął kościół i budynek szkolny, w Sienie budynek szkolny. Na drodze, wiodącej do Jakubowca, powstała szczelina, z której dobywa się woda.

Nowe kłopoty króla Piotra. Król serbski Piotr w nowe popadł kłopoty, które zgotował mu tym razem jego brat rodzony, książę Arseniusz Karađorđević. Gdy król Piotr obejmował tron serbski, wyznaczono także jego bratu znaczne apanaże ze skarb państwa, nadto zamianowano go generałem armii serbskiej. Książę Arseniusz atoli nie lubi swego ojczystego kraju i ludzi się w Belgradzie, woli więc przebywać w wesołym Paryżu i tam reprezentować swoją ojczyznę w sferach — półświatka. Gdy zaś apanaże na wszystkie potrzeby wesołego życia nad Sekwaną nie wystarczały, książę skrzywdził swego „półojczyznę” — stauowiska i zaciągnął w Belgradzie znaczne długi na weksle, które poręczyli wybitni i bogaci tamtejsi zwolennicy obecnej dynastji.

Zaciągając dług łatwo, lecz spłacić go trudno — zwłaszcza przy tak hulańczym życiu, jakie książę Arsen wleździe w Paryżu. W tych dniach też rozczynieł weksli książęcych donieśli królowi Piotrowi, że książę nie wykupił się w terminie i że zapostatowano mu wogóle weksle na sumę 300.000 fr. Król, pragnąc ochronić swoich przyjaciół i zwolenników — których zresztą bardzo mało posiada w Belgradzie — od straty, rozkazał wstrzymać dalszą wypłatę apanaży swego brata. Zamierza on także zmusić go przez to do powrotu do kraju i do objęcia stanowiska generała w armii. Lecz sprawa to bardzo ryzykowna, książę Arsen bowiem odznacza się podobnie awanturnictwem usposobieniem jak jego bratanek książę Jerzy. Dwóch zaś tego rodzaju lekkoduchów w rodzinie królewskiej — to bezwarunkowo za wiele dla Serbji. Wymuszony ten powrót księcia może też stać się niebezpiecznym dla spokoju w Belgradzie, a jednocześnie dla króla Piotra.

Biblioteka na Saharze. Francuski pułkownik Gaden, który niedawno przedsięwziął ekspedycję do południowo-wschodniej Sahary, znalazł tam wielką bibliotekę w posiadaniu szajka Sydia. O oryginalnym tem odkryciu pisze on w „Revue du monde musulman”. Pomimo, że w naszym pojęciu biblioteka ta jest bardzo mała, albowiem składa się tylko z 683 książek i 512 rękopisów, stanowi jednak niewątpliwie dowód, że potrzeba książek ogarnęła nawet najodleglejsze krańce świata mahometańskiego. Księgi to obejmują 30 grup, w których przeważa nanka Koranu, nauka wiary, historia, mistyka, prawoznawstwo, językoznawstwo, poezję w wierszach i prozie, sprawozdania z podróży, recepty magiczne, senniki i astrologia, nosi więc przeważnie charakter wyznaniowy, co widocznie stało się, jeszcze bardziej, gdy zwrócimy uwagę na brak takich dzieł wiedzy, jak filozofia i nauki przyrodnicze. Samo jednak istnienie drukowanych książek, których wydanie sprzeciwia się przepisom Koranu, dowodzi, że powrót w wytworzenia książki, rozpoczęty w Stambule w końcu XVIII wieku, a na nowo powstały przed 40 laty w Kaizre przez wprowadzenie takich wydawnictw, otrzymał już w całym świecie muzułmańskim prawo obywatelstwa i wyrugował całkowicie ręczne pisanie.

Składki.

Jeżeli kto dnia 4 października b. r.

wziął przez pomyłkę

z wagonu II klasy między Krakowem a Skawiną (wieczorny pociąg) czarną czerwoną torbę podróżną, zawierającą książki, gazety, manuskrypty, tytoń i kilka innych drobiazgów, raczy podać swój adres pod I. K. poste rest. Wadowice, a zachowam go we wdzięcznej pamięci. Dla odnalazcy nagroda. 6643 1 3

Pokój

duży, frontowy, o 2 oknach, urządzony na 2 lub 3 osoby, z utrzymaniem, jest zaraz do wynajęcia przy ul. Długiej 37, Wiadomość u właścicieli na II p. 6636 1 3

Młoda osoba

przyjme posadę do samodzielnego zarządu domem pod przystępnymi warunkami. Zgłoszenia łaskawe pod A. T. poste rest. Kraków. 6623 1 3

Potrzebna panna

młoda, inteligentna, miłej powierzchowności, znająca się na szyciu, jako bona do jednego dziecka i do wyśczenia pani domu. — Zgłoszenia: „Uznanie” poste restante Rzeszów. 6641 1 3

W jaki sposób

mogę przyjemnie, a zarazem pożytecznie spędzić długie zimowe wieczory??

Ucz. się obcych języków w Instytucie Berlitza. Kraków. Floryańska 25. 6574 1 0

Parasole

najlepszej jakości, męskie i damskie, od 3 kor., poleca

Teofil Bekner

Kraków, Długa 4. 6612 1 0

Zaraz do wynajęcia jeden lub 2 pokoje, je, wzorowo hygienicznie wykończone, jasne, słoneczne z utrzymaniem lub bez, I p., fr. Zacisze 14, obok teatru. Łazienka na miejscu. 6624 1 3

WIKTOR BARABASZ

skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 5581 227 0

najlepsze instrumenta firm krajowych.

Wyłączne zastępowstwo fabryk Bösendorfera, Elirbara, Wirtha, Kottkiewicza. Zarazem najpraktyczniejsze krzesła do fortepianów.

Apteka pod Białym Orłem Stanisława Pawłowskiego w Bocini, poszukuje **magistra farmacji** od 1-go listopada. 6638 1 5

Zdolni krawcy damscy

zostaną zaraz przyjęci do magazynu konfekcji damskiej **Leona Grabowskiego**, Kraków, plac Maryański 9. 6637 1 3

Koncypient adwokacki (bez prawa subst.) poszukuje posady. — „Koncypient adwokacki” poste restante Kraków. 6633

Dwie kamienice i willa

dwupiętrowe z obszarem 17 1/2 morga ogrodu owocowo-jarzynowego na Śląsku pruskim, 1/2 godz. od Wrocławia, bardzo korzystnie do sprzedania z powodów rodzinnych. Pośrednictwem wykłuzowane. Bliższych wiadomości udziela Józef Wolf, Kraków, Smoleński 27, p. 6548 2 3

Wino!!!

Wyborne naturalne wino dalmatyńskie białe, czerwone i „krwawe” wysyłam, począwszy od 50 litrów, a mianowicie: białe trzecieletnie, czyste jak szkło, do 50 halerzy; czerwone, mocne, łagodne, litr po 42 halerze; „krwawe” cienne, aromatyczne (także dla chorych na żołądek) litr po 48 halerzy loco kolej Płume. Zbiór próbek w 5 kg. skrzynce wysyłam do wyboru za 3 korony opłatnie. — **Edm. Pauli**, wywóz wina, Płume. Cennik za darmo, opłacony. 6117 6 20

Ogłoszenie licytacji.

Licytacja dóbr Chrzanów i Libiąż lw. 299 i 352 ks. tab. c. k. Sądu Krajowego w Krakowie, odbędzie się w tymże Sądzie dnia 20 października o godzinie 10 rano w biurze Nr 27.

Ogólny obszar 2300 mg., w cenie 300 mg. gruntów ekonomicznych, a 2000 mg. lasu sosnowego. Drzewostan 45.000 metrów sześciennych drzewa stęplowego i budowlanego.

Szacunek sądowy 575.885 K 17 h. Najniższa oferta wynosi 393.926 K 45 h. 6631 1 4

Z Drukarni Literackiej w Krakowie, ul. Jagiellońska 10.

Pierwszorzędna fabryka

czekolady, cukrów i herbatników, poszukuje **inteligentnej osoby** z odpowiednią kaucją, celem samodzielnego prowadzenia filii detalicznej sprzedaży w Krakowie. — Zgłoszenia listowne do hotelu „pod Różą” dla p. M. M. ze Lwowa. 6627 1 3

Ważne dla Pań!

Salon Mód Heleny Wassermann (z domu Mayer) przeniesiony został z ul. Krakowskiej 43 na ul. Krakowską 49. Poszukuję panienki do modniarstwa. 6630 1 3

Krupnicza 16. II p., u p. Tomaszewskiej. Do wynajęcia I lub 2 pokoje umeblowane, tamże obiady w domu i na miasto. 6399 9 10

Fortepian dobrze utrzymany, jest tanio do sprzedania. — Bliższe wiadomości u p. A. Bida, ulica Miodowa 31. 6430 3 5

Zarząd dóbr Głębowice

ma 300 M. C. **kapusty** w głowach do sprzedania loco stacya Zator. 6514 5 8

Zmiana lokalu!

Agencja Towarz. Wzajemnych Ubezpieczeń Niewiarowski i Splawinski

przeniósł biura swoje z pl. Szczepańskiego 1. 9 do domu p. Wolnego 6432 3 3

= plac Szczepański 1. 2. =

Największa Owocarnia

przy ul. Szewskiej 25, zawiadamia P. T. Publiczność, iż otrzymała **kilka wagonów jabłek tyrolskich i styryjskich** w rozmaitych gatunkach. Beryl tyrolskie, jak również inne towary po **niebywale niskich cenach**. Z szacunkiem **B. Anis.** 6563 3 3

Koncypient adw.

Dr praw, kat., z praktyką, poszukuje posady od 1 listopada. Zgłoszenia przyjmuje Administracya „N. Reformy” pod M. 6231. 6231 4 6

Kursa handlowe Fr. Mestera.

właściciela stynnej poza granicami Europy dawnej akademii handlowej w Lipsku. Dwunastu procentów. Prospekt za darmo 5976 5 5

Rzeczoznawcy zawod. lub kupcy w dojrzałym wieku, poszukujący posad w Niemczech, również akademicy przyjeżdżający dla studiów otrzymają bezpłatnie prospekt. L. V. 4722. Rad. Mosse. Lipsk. 4726 13 0

Przewyborne winogrona

stołowe, niedoścignionej piękności i dobroci, 5 kg. 3 K, bardzo dobre wielkie orzechy K 250, gruszek aromatycznych, obrzynnie pigwy 2 K, wysyła J. Müller, właściciel winnicy, Kiskunhalas, Węgry. 6569 3 10

Do Polek!

Jestli chcecie być piękne i szlachetne, nie kupujcie Panie pudru pruskiego, bo go zastępuje w zupełności polski

Puder tłusty „Mimoza“

a ma tę wyższość nad wyrobami zagranicznymi, że daje zarobek polskiemu robotnikowi, zatrudnionemu w fabryce chemiczno-kosmetycznej „Mimoza“ w Podgóziu.

Nadto 5% od czystego zysku przeznaczają na dobrotę Kola Pań Tow. Szkoły Ludowej w Krakowie.

Za 75 hal. dostanie pudetko pudru (wielkości pudru Leichnera za 1 kor.) w każdym składzie perfum i kosmetyków.

W Krakowie sprzedaje oprócz innych firma Reim i Spółka. 2787 63 0

Grzyby suszone

tegoroczne, jasne, drobne, 1 kg. K 450, większe 1 kg. 3 K 75 h, przy odbiorze 5 kg. opłatnie, wysyła za zaliczką **Tomasz Chaloupka**, Světec u Biliny (Czechy). 5720 10 10

Dywany imitacyi smyrneńskiej

Nr 2097 Ia jakości z obydwóch stron zupełnie jednakożo i rozmaitych desenach, jak: lew, pies, sarna, jelen, wykonane w pięknych barwach, 100 cm szerokie, 200 cm długie, tylko po 5-60 K. Nr 2098 taki sam 90 cm szeroki, 180 cm długi tylko 4-80 K. Bardzo obfity wybór garniturów na stoły i łóżka, kołdry flanelowych, wataowych i t. d. Niema ryzyka! Wymiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. Wysyła za zaliczką lub po otrzymaniu należytości. C. i k. nadworny dostawca **Hanns Konrad**, Dom wysyłkowy w Brück Nr 334 (Czechy). Główny katalog z 3000 oboitek na żądanie każdemu za darmo opłacony. 5808 3 8

D. E. Friedlein

Kraków, Rynek 17.

WARUNKI WYPOŻYCZALNI NUT:

4 kawałki miesięcznie	K 1 40
6 kawałków miesięcznie	K 2—
6 kawałków miesięcznie	K 3—
Z premią: Abonent otrzymuje co miesiąc premię w nutach wartości	K 2—
Na prowincye: Zmiana nut raz na miesiąc, za to pięciokrotna ilość kawałków.	
Kaucja K 4—	6042 10 10

Nieustająca wystawa

dla przemysłu budowlanego

poleca:

Taczki zwyczajne i nadstawiane, całe bukowe, silnie kute, styliska do wszelkich narzędzi, z fabryki M. Waltera. Meble z z fabryki Stypuły, meble żelazne z fabryki J. Goreckiego, meble gięte z fabryki Adera, meble wyplatane ze Szkoły koszykarskiej w Leżajsku, Olszanicy i Tarnobrzegu. Meblestolarzy krakowskich. 6639 1 3

ERGO LAMPA WOLFRAM

oszczędza w porównaniu z 16 świecami lampami o zwykłych siatkach żarowych przy 60 halerzowej cenie prądu w 1000 godzin **24 korony.**

Najlepsza lampa z siatki metalowa do wszelkich napięć i wszelkiej siły światła.

Osobliwość: 1000 H K lampy w miejsce światła łukowego.

Wolfram - Lampen - Generalvertrieb Wiednia, 1, Kolowratring 9.

Żądać we wszystkich elektrowniach, handlach hurtowych i u instalatorów wyraźnie **lampy Wolfram „Ergo“.** 5241 10 30

70% prądu oszczędza lampa żarowa

Zdolne przedsiębiorstwa budowlane

które zajmują się budową większych zakładów przemysłowych i mają wielkie doświadczenie w konstruowaniu i zestawianiu żelazno-betonowych budowli i mogą dać pewną porękę, raczą przesłać swe ogólne oferty na budowę większej fabryki w zachodniej Galicyi (stacya kolejowa, połączenie kolejowe z miejscem budowy) pod znakiem „R. 16.“ do biura „Maassenstein & Vogler A. G. w Wiedniu 1. (Wien I). 6649 1 3

GOERZA
binokle tryeder
najlepsze przyrządy do obserwacji
do teatru, podróży, na wyścigi, polowania, dla wojska i marynarzy, jakoteż inne szkła konstrukcyjne Galileusza z najlepszą optyką paryską

GOERZA
Anschutzka ciemnie
tutaj inne słynne wyroby.
Najnowsze modele nowoczesnych typów ciemni po najniższych cenach na dogodnym miejscu

częściowe spłaty

Zapewniamy, że każdy swój przedmiot wykonany nie odpowiadać przyjmujemy naprawi bez trudności. Na życzenie szczegółowe oferty i fachowe rady. Bogato ilustrowany katalog ciemni zadarmo opłacony.

BIAL & FREUND
Wiednia, VI/25 Mariahilferstrasse 95

2640 26 0

RYDZE

marynowane lub kiszone, grzyby suszone, prawdziwe karpaki, sok malinowy, kompot brzoskwinowy, jabłka stołowe i gruszek zimowa, poleca w najlepszej jakości po cenach umiarkowanych i wysyła cennik na żądanie **Kellnera** dom wysyłkowy produktów kraj. **Kosów** obok Kołomyj. 6512 10 10

Zarząd dóbr Putiatynce

wysyła, począwszy od 15 października, ładne **jabłka jesienne i zimowe** w koszykach 5 kilowych za 3 korony. 6447 5 5

Panna z ukończoną VI kl. wydz., pisząca biegle na maszynie, poszukuje posady. Zgłoszenia pod I. O. poste restante Kraków. 6541 2 3

Młody pomocnik handlowy

z działu korzennego i galanterijnego, poszukuje zaraz posady. L. 7, Cieszyń, Śląsk austr. 6556 2 4

Apteka w miejscu klimatyczno-ka-pielowem do sprzedania. — Wiadomości udziela: Mr B. Masłowski, Kraków, Rynek 22. 6554 3 3

Poszukuje

spólnika

z kapitałem 40.000 koron do interesu przemysłowego bez żadnego ryzyka, przynoszącego około 20% czystego zysku. Zgłoszenia: **S. G.** poste restante **Boryslaw**. 6605 1 3

Koncypient

z prawem substytucji, poszukuje zaraz posady. Zgłoszenia listowne przyjmuje Admin. „N. Reformy” pod „Este 6557”. 6557 3 3

Ucznia

z ukończoną 4 klasą średnią, z ładnym piśmem, przyjmie zaraz do praktyki handlowej i biurowej zakład „Laktol”, Kraków, Podwale 5. 6578 3 3

Do wynajęcia

większa ilość mieszkań o **2, 3 i 4 pokojach** wraz z kuchniami, łazienkami i t. p., po cenach przystępnych, w nowym domu przy ul. Bosackiej 1. 7. Zgłoszenia tamże od 8—10 przedp. i od 2—4 pop. W innych godzinach u właściciela domu Lehenheima, Rakowicka 1. 6567 3 3

Piekarnia

ze stałymi odbiorcami, mrjaca bardzo dobry obyt, do wydzierżawienia od 1 listopada. Wiadomość: Salomon Drenger, Jelenia, koło Żywca. 6553 3 3

Do wydzierżawienia zaraz w Skawinie, gdzie wkrótce mają stanąć dwie fabryki, duży lokal sklepowy wraz z mieszkaniem oraz koncepcją na prowadzenie restauracji i cukierni. Ewentualnie mogą być również sprzedane 6 1/2 morga gruntu i dom, w którym powyższy lokal się mieści. Wiadomość: Kraków, Retoryka 4, p., na prawo 6369 5 5

Bilard

w dobrym stanie, za cenę niską do sprzedania. Wiadomość w hotelu Victoria. 6538 4 6

Do Pana W. Ł.

który przed trzema tygodniami wyjechał z Abbacyi, proszę o podanie swego adresu. Listy były spóźnione. „Adolfina” poste restante Kraków. 6537 3 3

Majątek ziemski

obejmujący około 350 morgów najlepszej gleby, położony w zachodniej Galicyi, tuż przy stacyi kolejowej, jest pod korzystnymi warunkami do wydzierżawienia. Zgłoszenia pod „**Dzierżawa**” poste restante **Jasio**. 6533 4 5

Panna

młoda przystojna, z posagiem, z dobrej rodziny, pragnie wyjść za mąż za młodego inteligentnego, na stanowisku. Piśmienne zgłoszenia pod „W. B. L. 909.” do Gł. Agencji dzienników i ogłoszeń, Kraków, Stawkowska 2. 6562 3 6

Łatwo spaniętać!!

4 litery i 4 słowa
W. F. G. G.
czyli

Wódka francuska „Gładyator”
Gogeli, aptekarza w Kolonii.

Znakomitej dobroci wyrób krajowy. W aptekach i drogeriach na składzie. Już niema potrzeby obcych wyrobów.

Cena 70—120—200 hal.

We Lwowie skład hurtowny u Mikolascha i Ski.

Apteka Dra Piepes Poratynskiego, plac Bernardyński. — W Krakowie w aptece K. Wiszniewskiego, Jabra i Mikuckiego. 6566 6 10

Proszę przejrzeć

w razie potrzeby przedmiotów użytkowych i na podarki wszelkiego rodzaju mój obficie ilustrowany katalog ogłasza 3000 oboitek, który na żądanie wysyła się natychmiast za darmo, opłacony. C. i k. nadworny dostawca **Hanns Konrad**, w Brück Nr 328 (Czechy). 5802 5 13

PATENTY

wszystkich krajów wyjednywa i spienięża
M. GELBHAUS
inżynier i zaprzys. rzecznik patentowy.
Wiedeń VI., Mariahilferstrasse 37.
1340 25 40

Panna

z 6-letnią praktyką biurową, władająca biegle językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie, pisząca biegle na maszynie, poszukuje posady biurowej w Krakowie. Zgłoszenia pod S. A. poste restante Kraków, za okazaniem kwitu in-seratowego. 6568 3 3

Potrzebny koncypient

młodszy lub **kancelista** prawny, do kancelarii notaryalnej w Krzeszowicach. 6569 2 5

Zdolny czeladnik masarski

z dobrymi świadectwami, znający się na wyrobach krakowskich, kawaler w średnim wieku, szuka miejsca. Zgłoszenia: Franciszek Szczepaniec, Kraków, ul. św. Tomaza 20. 6570 3 3

Kupuję

długi hipoteczne. Zgłoszenia pod „M. S. rynek” poste restante Kraków, za okazaniem kwitu in-seratowego. 6579 2 6

Zakład fryzjerski

dobrze się rentujący, jest pod bardzo dogodnymi warunkami do nabycia. Zgłoszenia tylko listowe pod 6580 przyjmuje Administracya „Nowej Reformy”. 6580 3 3

Korzysine kupno.

Dom parterowy

murowany o sześciu ubikacjach, oprócz tychże pralni, piekarni, drewniarni, wraz z ogrodem owocowym i warzywnym, z powodów rodzinnych pod korzystnymi warunkami do nabycia. Zgłoszenia pod „**Kazimierz**” poste restante **Nowy Sącz**. 6581 3 3

Adwokat Menkes

we Lwowie, poszukuje **rutynowanego koncypienta** z prawem substytucji. 6600 2 2

Magister farmacyi

(młody) poszukuje posady lub zastępowstwa. H. Reich, Kraków, Rynek 22, apteka. 6609 2 8

Zdolna rutynowana ekspedientka

z kilkunastu lat praktyką, władająca biegle językiem niemieckim w piśmie i słowie, poszukuje posady ekspedientki lub kasyerki na cały dzień. Zgłoszenia pod M. S. 20. poste rest. Kraków. 6617 2 2

Młoda panna

obznajmiona z czynnościami biurowymi, pisząca na maszynie, poszukuje odpowiedniej posady zaraz. Zgłoszenia pod I. K. 400. poste restante Kraków. 6616 2 3

Pianistka

udziela muzyki wyższej i niższej, starszym i dzieciom, w domu i za domem, przygotowuje do konserwatorium. Stradom 4, I p. 6621 2 3

2 lub 3 pokoje

ewentualnie z kuchnią i łazienką, o dwóch wchodach, potrzebne zaraz lub od 1-go listopada. Zgłoszenia przyjmuje Administracya „N. Reformy” dla I. G. 6625 2 3

Mieszkanie

całe III. piętro w domu przy ul. św. Anny 1. 3, jest zaraz do wynajęcia. — Wiadomość u stróża. 6626 2 0

L. 51.180

6595 2 3

Ogłoszenie konkursu.

C. k. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszym konkurs na posadę **nauczyciela** przedmiotów mechaniczno-technicznych w IX klasie rangi w c. k. szkole ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu.

Do tej posady przywiązane są pobory, unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175 i z 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Kandydaci, ubiegający się o tę posadę, mają wnieść podanie, wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej, za pośrednictwem Dyrekcji c. k. szkół ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu, najpóźniej do dnia 25 października 1909.

W podaniu należy udowodnić dokumentami, że kandydat ukończył wydział budowy maszyn w jednej ze szkół politechnicznych z obydwojoma egzaminami państwowymi i że posiada odpowiednią praktykę szczególnie w budowie maszyn rolniczych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej. Lwów, dnia 10 września 1909.

Küfferlego

wyśmienite słodowe karmelki nadziewane przeciw kaszlowi

do nabycia w handlach:

L. Aksmanna, B. Anisa, L. Dintenfassa, M. Dutkiewicza, A. Frassa, M. Jablonera, S. Nikla, P. Korna, J. Kuczmierczyka, A. Reifera droguerya, L. Szykowskiego, R. Schwimmlera, Zawilińskiego i Króla, Z. Nasalika. 71 31 0

Rządca drukarni L. K. Górski.